

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Eadem ecclesiae Gallicanae sententia in caussa Symmachi; imò pietas major quàm Romanæ Synodi, ex Avito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

literis Regis evocati cum se Romam conferrent, Theodoricum Ravennae commorantem invifunt, & Romanæ fedis Sacerdotem à minoribus Epifcopis judicari non poffe significant: Nec antedictæ fedis antiftitem minorum fubjaciffe iudicio, in propofitione fimili, facile forma aliqua teftaretur; ut docet Romana Synodus III. habita anno quingentesimo fecundo. In eam fententiam conceffit ipfa Synodus: quæ ita Decretum fuum temperavit, ut liberum & immunem à criminibus Symmachum pronuntiaret, quantum ad homines refpicit; fed totius negotij examen arbitrio divino dimifit, cum legatione fua prius monuiffet Senatam Romanam, qui difcuffionem accufationis urgebat, auctoritatem fedis injuftis illis defideriis obftare. Etenim tunc ab omnibus publice afferrebat, fedis apoftolica Prefulem

non poffunt qua ratione in illam cauffam ne leviter quidem potuerit inquirere. Quod Synodus ipfa venerabilis, inquit Avitus, laudabili conftitutione profpicens, cauffam quam, quod falva ejus reverentia dictum fit, penè temerè fufceperat inquirendam, divino potiùs fervavit examini; perstringens tamen prout breviter potuit, nihil vel fibi vel gloriofiffimo viro Theodorico Regi de his qua Papa dicebantur objecta patuiffe. Nolo epiftolam integram tranfcribere, quæ abundè mentem omnium Gallicanorum Sacerdotum explicat: qui concedunt quidem in ceteris Epifcopis, fi quid nutaverit, poffe reformari: At fi Papa Urbis vocatur in dubium, epifcopatus jam videbitur, non Epifcopus, vacillare.

minorum nunquam fubjaciffe fententiæ, ut è Libello accufatorum refert Ennodius Ticienfis in Apologetico; qui robuiffimis verbis eam afferriorem firmavit, quæ & à Synodo quinta Romana probata eft cum integro Apologetici libello, & deinde à Collegiis in corpus Canonum relata. Aliorum, inquit, forè hominum cauffas Deus voluit homines terminare; fed fedis iftius Prefules fuo fine queftione refervavit arbitrio. Voluit B. Petri Apoftoli fucceffores celo debere tantum innocentiam, & fubtiliffimi difcufforis indagini inviolatam exhibere confcientiam. Hujus autem privilegij ratio inde peritur ab Ennodio, quòd Romanus Epifcopus fit Caput omnium Sacerdotum: Sanctorum voce patet, Pontificum dignitatem fedis ejus factam toto orbe venerabilem, dum illi quidquid fidelium eft ubique fubmittitur, dum totius Corporis Caput effe defignatur.

III. Sanè non omnino aliena videtur à veterum difciplina, Synodi Romanæ, Ennodij Diaconi, & Aviti Viennenfis assertio; fcilicet ex eo capite infcriptum adversus Romanum Epifcopum crimen non fubjacere fynodorum iudicio, quòd major à minore judicari non debeat. Hoc fundamento enim, inter cetera, nititur Cyrillus Patriarcha Alexandrinus, cum in Concilio Ephefino de temeraria & præcipiti adversum fe & Memnonem Ephefinum à Ioanne Patriarcha Antiocheno lata de pofitionis fententia conqueritur; nempe, quòd adversus Majorem Thronum pronuntiari. Sedes enim Alexandrina fuperiorem locum præ Antiochena juxta Nicænam Synodum obtinebat. Rationem iftam non contempfit Synodus Ephefina; quinimò ut vitium hujus fententiæ Celeftino Pontifici probaret, hinc oritura difcordiarum femina profitetur, fi Majores fedes injuria afficiendi facultas detur. Concilium Chalcedonenfe in eandem confpirat fententiam, cum inter præcipuas damnati Diofcori cauffas hanc recenferet in Relatione ad Leonem, quòd excommunicationem adversus eum defignaffet cui vineæ custodia à Domino credita eft, quique indefeffam uniendæ Ecclefie curam gerit, id eft, adversus Leonem. Non enim de injufta excommunicatione conqueritur, fed de Diofcori audacia, qui contumaci animo fuperiorem Pontificem excommunicationis meditata contumelia læfit, quam de pofitione Diofcoriulti funt Patres; adeo ut Anatolius Epifcopus Constantinopolitanus dixerit: Propter fidem non eft damnatus Diofcorus, fed quia excommunicationem fecit Domino Archiepifcopo Leoni, & ter vocatus, non accessit. Ceterum excommunicatio illa in Leonem à Diofcoro deftinata, non decreta fuit in Concilio Ephefino I I. ut multi fufpiciantur, fed

Quinta Synod. lib. Syn. Hic Libellus congeritur fynecdote ab omnibus fententiar, & ita fine hanc Synodum dicitur habetur.

Ennodius in Apol. c. Aliterm. 9. q. 3. apud Gra.

Avitus Epifc. Vien. epif. 31.

Libellus Cyrilli patri. a. Conc. Eph. A. G. 4. pag. 219. a. 27. Meletius voc. 27. 28.

In ep. Synodi Eph. ad Celest. A. G. 4. n. 27. ad hunc die. Chalcedon. A. G. 4. n. 27. Meletius voc. 27. 28.

Relatio Concilij ad Leonem: & de pofitione q. 27. n. 27. Meletius voc. 27. 28.